

Fredagen den 14/8 1981

Den tiden är förbi när kriget enbart var antingen en läxa i historieboken eller en geografiskt begränsad konfrontation i Latinamerika eller Asien. Den tiden är förbi då man faktiskt trodde på något sätt, att västvärldens ledande män besatt ett sjätte sinne, ett förnuft av ren och ny och magisk art som vuxit fram som en reaktion på andra världskrigets ondska och som automatiskt skulle förhindra ett tredje världskrig.

Nu börjar många inse att den våldsamma rustningen frambringar vapen som till syvende och sist är tillverkade för att tjäna sitt syfte att döda människor och ödelägga fabriker, sjukhus och kraftverk på nolltid i stor skala. Vi står nu i början av åttiotalet och genom sommarmånadernas grönska ser vi debatten om rustning och kärnvapen börja ta form på allvar om än i något suddig gestalt.

Orden »För ett kärnvapenfritt Europa» har sedan midsommar hela tiden varit stadda i rörelse mellan två av Europas huvudstäder, burna av hundratals fotvandrarare. Samtidigt har det pågått flera olika typer av officiella konferenser och diskussioner om rustningsbegränsningar och fred. De flesta av dem som deltagit i fredsmarschen är kvinnor och de allra flesta av dem som deltar i de officiella samtalen är män.

Det har skrivits en del i pressen om bådadera. När det gäller marschen har det dock stått mycket lite om de resonemang som kräver på ett kärnvapenfritt Europa härrör från och mycket lite om det sakliga innehållet i mötesanföranden och diskussioner under marschvägen. Desto mer har det stått om sko-

När FREDSMARSCHEN kom till Paris

skav, toalettvagn och vegetarisk kost kontra ärter med fläsk. Helt annorlunda förhåller det sig med redogörelserna från de officiella sammankomsterna, de lider sällan brist på information i sakfrågan. Hur skulle det vara om man till marschdeltagarna enbart ställde frågor om alternativa militära perspektiv och om man från de officiella konferenserna enbart rapporterade om stolarnas hårdhet, herrarnas ryggbesvär, lunchmatdelen i olika länder och om tidspressade toalettbesök ??

Ulrika

VBs utsände har intervjuat Britta Ivancic, medlem av marschens kärntrupp, söndagen den 2:e augusti.

— Varför kräver ni ett kärnvapenfritt Europa?

— I dag finns det tillräckligt med vapen för att döda jordens befolkning många gånger om. När det gäller kärnvapen finns det i dag två stora faror. Den ena är risken att kriget bryter ut på grund av en felregistrering hos datamaskinen, det har redan hänt vid upprepade tillfällen i USA att krigssignaler gått ut, men hittills har de stoppats i tid. Den andra är att stormakterna sedan några år tillbaka planerar för ett begränsat kärnvapenkrig och arbetar på att uppnå

förstaslagsförmåga, vilket skulle betyda att den starkare hinner slå ner den svagare snabbt utan att själv åsamkas skada. Det måste naturligtvis öka risken för att en stormakt vågar sig på ett kärnvapenkrig. Skulle det bli krig mellan USA och Sovjet är Europa en av de troligaste krigsskådeplatserna. Här har de båda försvarspakterna avsevärda delar av sin styrkor och åtminstone USA befinner sig på betryggande avstånd från krigets centrum.

— Är det ett realistiskt krav?

— Ja. När det gäller kärnvapen är det nödvändigt att kräva nedrustning, annars händer det en olycka förr eller senare.

forts. sid. 3

Det första man kan konstatera är att kampanjledningen för ett kärnvapenfritt Norden här i Lund har gjort ett bra jobb. Fyra bussar med ca 180 deltagare kunde söndagen den 2/8 bege sig mot Paris.

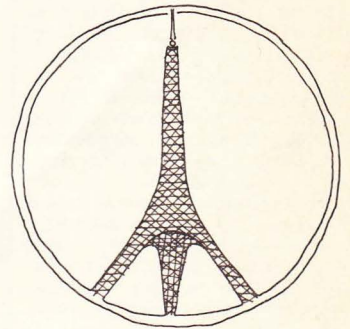
Tidigt på måndagmorgonen kunde vi ansluta oss till de som vandrat ända från Köpenhamn (med förvandring från Lund). Vi kom vid en tidpunkt då taget befann sig i kraftig tillväxt, från några hundra skulle det komma att växa till ca 5000 marschdeltagare, varav de flesta kom från Norden. En del av de som gått långt såg väl litet slitna ut, några åkte rullstol eller trampade cykel. En och annan hade förvandlats till naturvarer med blommor och havre i håret. Men så fanns ju f d landslagslöperskan Elisabeth Östberg, som sprang fram och tillbaka utmed taget som en hjort och samlade in pengar från franska medborgare.

I spetsen för taget gick kvinnor och zenbuddhistiska munkar, som slog på trummor och malde på med en böneramsa. Långvandrarare har intygat att munkarna betytt mycket för sammanhållningen, men nog måste de ha gjort ett underligt intryck på de franska bönderna, som av pressen hållits i nästan total okunnighet om vad som var i antågande.

Krutgubbe

Första dagen gick vi 34 km i en värme som var den värsta på 100 år, enligt en tidningsuppgift. En pensionär från Malmö tyckte vid framkomsten till Pont Sainte Maxence att han nog borde haft vatten med sig! En så kallad krutgubbe, men det fanns också de som gav upp på halva vägen.

De närmast följande dagarna kom att präglas av ryktet att polisen inte tänkte släppa in fredsdemonstranterna i Paris. De s k kärnkvinorna, som hittills följt en konsekvent legalistisk linje, pressades av militanta grupper att till varje pris leda taget in i Paris. Ett stormöte utannonserades på onsdag eftermiddag då massorna skulle få säga sitt. Inför detta hot, eller om det fanns andra skäl, gav polismyndigheterna efter. Stor glädje och stort segerrus!

Bastiljen

Intaget i Paris gick som sig oör över Bastiljen. Himlen öppnade sig efter en lång torrperiod och i hållande regn nådde slutligen fredståget fram till Chateau de Vincennes. Här stod faktiskt Palme och väntade. Några franska kommunister fanns det nog inte, för l'Humanité tycks ha tigit ihjäl hela fredsmarschen. I stället hade PCF dagen innan demonstrerat för byggande av kärnkraftverk! Samtidigt lät franska försvarsdepartementet meddela att man återupptagit de underjordiska kärnvapensprängningarna på Mururoa-atollen.

Avslutningen av den långa marschen kom alltså vid en tidpunkt då allt som börjar på »kärn» upplevs som mycket känsligt i Frankrike även för vänstern. Några dagar senare skulle det visa sig att hökarna i USA vid denna tidpunkt satt och funderade på hur man skulle formulera tillkännagivandet att neutronbomber ska börja fabriceras i USA.

Framtiden

Fredsmarschen 1981 kommer säkert att betyda mycket för att förena olika fredsorganisationer i en målmedveten kamp för kärnvapenfria zoner och nedrustning. Redan har man börjat tala om kontaktnät, tidning och ny fredsdemonstration till en annan huvudstad nästa år. Men det finns också många problem: Hur brett ska fredsarbetet vara? Vem är huvudfienden? Hur undviker man att hamna i det ena eller andra läget? Hur militant ska man vara? Ska fredsarbetet kopplas ihop med andra politiska målsättningar (socialismen, gröna vägen o s v)? Att argumentera med fötterna har hur som helst visat sig vara ett effektivt kampmedel.

Nya tag

Det är svårt att arbeta politiskt på sommaren. Sommartorkan sätter in på nästan alla områden och tidningarna blir lövtunna. Även VPK i Lund går till stora delar i sommaride. Bara styrelsen har över»somrat» i någotsånär vaket tillstånd. Det är naturligt - och besvärligt.

Trots allt händer det en del på sommaren. Läget i Polen har spetsats till, Reagan härjar fritt, krig rasar i Latinamerika och Eritrea. I Sverige galopperar den sociala nedrustningen, samhällets säkerhetsnät ruttnar alltmer samtidigt som alltför ramlar i - eller genom det. Detta måste motarbetas, hejdas - även på sommaren.

Nu är sommaren snart slut - låt oss ta ett nytt krafttag, och börja med det samma! Vi har mycket att rätta till. (Veckobladet ökar aktivitetsnivån en aning genom att börja höstens utgivning litet tidigare.)

Det stora omedelbart förestående kraftprovet är naturligtvis höstfesten (4-6/9). Höstfesten fordrar massor med arbetsinsatser - och massor med besökare. Hjälpt VPK Lund och Veckobladet att göra höstfesten till en stor framgång. Tala om den med dina vänner och dina ovänner!

Kommunrevisionen slår till!

Ordföranden Nils-Herman samlade sina styrkor, de tio kommunrevisorerna, alla valda på politiskt mandat. Alla hade för en eftermiddag köpts fria från sina ordinarie jobb av Lunds kommun för att kunna förrätta sitt viktiga värv. I mängden av medelålders herrar urskiljde man den alltid glatt pratande Lennart L., centerpartist från utmarkerna, i sin våldoftande halmhatt samt Göran R., den gamle studenten. Han drog oupphörligen sina studentikosa skämt och tyckte sej vara en trevlig och underhållande person. Alla flöt väl in i den grå massa de utgjorde.

Dagens uppgift var att inspektera konsthallsnämnden för att se om dess paper var i ordning. På grund av ett missförstånd infann sig aldrig nämndens ordförande. Som den skicklige strateg och snabbe beslutsfattare ordföranden Nils-Herman gjort sig känd som, valde han snabbt och egenmäktigt, ett nytt mål för revisionens verksamhet.

Under parollen "Låt oss inventera Rådhuset!" ledde han sina styrkor från Konsthallsnämnden på Svartbrödersgatan tätt förbi Elfströms Skor för att slutligen återsamla styrkan utanför Ida Jönssons.

-Vi skall alltså inventera Rådhuset. Det är viktigt att Kommunrevis-

sionen sätter sig i respekt hos kommunens tjänstemän.

Vi måste höja revisionens status. En överraskande inventering borde ha just den effekten.

-Du och du tar tredje våningen, norra delen. Du och du tar tredje våningen, södra delen....

Styrkorna omgrupperades och två och två försvann de folkvalda revisorerna in i Rådhuset. Väl inne i Rådhuset begärdes inventarieförteckningen fram från en häpen och överraskad tjänstemannakar. Listorna lästes igenom och kommunrevisorerna skred till verket.

-Nu ska vi se. Kommunalrådet Rydes rum. Bokhyllor, 5 st. Stämmer! Skrivmaskin, Rese-, 1 st. Stämmer! Kinesisk mässingsurna med lock, 2 st. Stämmer! Listorna gicks igenom. Dörrar öppnades och rum efter rum kontrollerades. Allt tycktes finnas på plats. Ingen av de berörda kommunalråden och tjänstemännen tycktes ha tagit skrivbordet eller bokhyllan med sig under rocken när de gick hem.

Inventarieförteckningen för Knutssalen fanns inte till hands. Ett ilbud från Stadshuset, vaktmästare H, skickades efter allt under det att de otaliga kommunrevisorerna nervöst trummade med fingrarna mot trappbalustraden.

-Svagt. Inventarielistorna borde ha funnits här. Måste vi påtala i vår revisionsrapport till fullmäktige.

En dryg timme efter aktionsbörjan drog sig de utmattade revisorerna tillbaka från ett förväntat och häpet Rådhus.

De av er kära läsare som tror att sommaren för VB:s rapport varit alltför lång och het kan kontrollera sanningshalten i ovanstående med personalen på Rådhuset. Aktionen ägde rum onsdagen den 17 juni mellan kl 13.50 och 15.00. Som vanligt överträffar verkligheten dikten. Betänk samtidigt att aktionen kostade Lunds Kommun (alltså dej käre läsare) ungefär 5000 kr i ersatt arbetstid och sammanträdesarvoden.

Det är kanske alltför lätt att göra sig lustig över det inträffade, men kommunrevisionen är en församling man inte vet om man ska skratta eller gråta över, mycket beroende på dess ordförande och vice ordförande (fp och c). En fungerande kommunrevision skulle kunna stå för en behövlig kontroll av de andra nämnderna, idag tar man väl inte revisionen ens på allvar.

Lunds selektiva vänlighet

Nej, lugn, vi ska inte börja med att ta problemen med snöröjningen. Vår entusiasm för de kommunala problemen är visserligen obegränsad, åtminstone så här i början på säsongen, men det är nog bäst att starta mjukt.

Turistpolitiken kan väl vara ett lämpligt ämne. Den bedrivs med kommunala pengar från det vackra korsvirkeshuset på Petri Kyrkogata. "Vänliga Lund, möjligheternas stad"- se där årets djärva paroll, ytterligare ett exempel på att ingen tankemöda lämnas ospard på Turistbyrån. Affischfärgerna är de italienska - man kan förmoda att det är Bologna man vill associera till.

Nu är ju Lunds vänlighet lite selektiv: det klientel som inte har bättre förstånd än att de vill bo på campingplatser och vandrarhem har man ju skickligt undvikit. Då är Lund både vänligare och möjligare för de lite sobrare gästerna. Lund håller turistmässigt sett på att profilera sig mot windsurfing och golf, det senare genom den sk golfakademien med utbildning på Kungsmarken och inkvartering i Lund. Själv menar jag som alltid att det borde tas ännu djävare grepp. När får vi äntligen en kommunal hästpolobana - det

börjar bli en verklig folksport, jag försäkrar - och hur länge ska det dröja innan vi kan erbjuda våra tyska affärskontakter vildsvinsjakt i de östra kommundelarna?

Oljeskandalen i Växjö har satt sina spår i tankarna (obs inget skämt) hos många kommunalman. När Tekniska Verkens styrelse har möte nu i veckan lär det bli en och annan fråga om oljeköp och finanser och det är verkligen hög tid att det blir mer ljus över bokföringen där. Ibland verkar det som om de simmar i pengar det talas om överskott på 35 milj. i likvida medel och nästa dag är det skuld till kommunen alltihop. Den här verkskonstruktionen är lite märklig - uppenbarligen innebär den att verket har sin egen ekonomi, vilket inte hindrar att stan betalar ut löner, har hand om räntor och amorteringar. Av de tekniska verken återstår i dag bara två: elverket och värmeverket, medan ju gasverket är nerlagt och vattenverket överfört till gatukontoret. Det borde betyda att rationaliseringsvinster skulle kunna vara att hämta i administrationen - lämpligen skär man i toppen - men det är väl att hoppas för mycket. Hur som helst får man vara glad så länge de inte ombild-

ar det hela till ett aktiebolag som i Växjö. Då går rullgardinen ner för all insyn.

Jag tänker härmed slita en gammal tvistefråga. Det gäller den politiska geografin här i landet. Det är många av oss som i samtal med folk utifrån försökt förklara den unika position Vpk har i Lunds lokala politik. Är det då så enkelt? Jag gick till källorna, dvs röstsiffrorna vid kommunvalet 1979 och kan härmed presentera ett tio i topp när det gäller Vpk's röstprocent i kommunvalet. Så här ser det ut:

Pajala	19,1
Arjeplog	17,0
Kiruna	15,9
Gällivare	14,9
Lund	12,8
Hällefors	12,7
Älvsbyn	12,2
Jokkmokk	12,0
Övertorneå	11,9
Hofors	10,8

Vi i Lund vinner alltså inte li- gan, men det är ju inte så illa ändå att vara bäst söder om Arjeplog.

Lucifer

Vad händer på BOKCAFÉT?

Vad har hänt på Bokcafét i sommar? VB kan ge en insidessrapport:

sommarstiltjens Lund har det i alla fall varit aktivitet på ett ställe: Bokcafét. Kanske inte så mycket ute i butiken. Regniga dagar har det förstås runnit in en del i kassan, men när solen skiner söker sig Lundaborna andra tillflykter än dunklet inne på Bokcafét. En och annan turist har förstås gått storgögt omkring bland hyllorna. För lundabor är det en självklarhet att ha Nordens mest välsorterade vänsterbokhandel om hörnet (S:t Petri Kyrkogata 7), men för folk från Blomstermåla, Karlskoga och Stockholm kan faktiskt Bokcafét vara en upplevelse.

Bakom Kuliserna

Men den mesta aktiviteten på Bokcafét i sommar har varit bakom kuliserna. Där slås i förlagskataloger, omräknas priser, letas årtalsuppgifter, ämnesklassificeras boktitlar, utformas annonser, sorteras kort; rynkas pannor, slits i hår och slås mer eller mindre kloka huvuden ihop... I källaren glimmar ett ljusbord, och en smattande composer (IBM-sättningsmaskin) överröstar kassörens suckar...

Vad är det då som är på gång? Jo, Bokcafét håller på och gör en ny Katalog! Den första Katalogen kom hösten -76. Den följdes av Supplementet -78. Och nu är det alltså dags igen.

Märkvärdigt

Vad är det för märkvärdigt med det då? Undrar kanske Vän av ordning. Jo, det är märkvärdigt av två skäl (minst). För det första är Katalogen den mest omfattande aktuella förteckning över samhällskritisk litteratur man kan få tag på. Omkring 10.000 titlar beräknar man att den kommer att omfatta. Den kommer att vara en ovärderlig hjälp för den som vill få tag på litteratur man inte så lätt hittar i den vanliga bokhandeln.

Tillsammans med Katalogen ger Bokcafét också ut en artikel-samling där yngre, radikala forskare skriver om forskning och tvisteämnen inom olika ämnesområden och ger litteraturtips. Det rör sig om allt i från Vardagsliv till Vetenskapsteori.

Bokcafét i sig är ju också en kulturpolitisk omöjlighet. I bokhandeln ska man sälja Jersild och Delblanc och kulspetspennor och almanackor. Böckerna skall dessutom inte vara mer långlivade än modejeans.

Att ta upp dyrbart hyllutrymme med kanske flera år gamla (viktiga) böcker i icke-trendiga ämnen som ekonomi, filosofi, sociologi - det är naturligtvis snudd på kommersiellt självmord. Och Bokcafét lever också ett osäkert liv. Att det uppstod i början av 70-talet, var kanske inte så märkvärdigt, det hörde tiden till. Men att Bokcafét har överlevt ett decennium, och fortfarande existerar (om än med möda), med samma slags kvalitetsassortiment - det är faktiskt ganska beundransvärt.

För 50 kronor på postgiro 63 86 61 - 9, kan du förhandsbeställa Katalogen och artikel-samlingen. Gör det. Bokcafét behöver inte bara sympati och applåder, utan framför allt kontanter och kunder.

Jan H

forts. fr. sid. 1

- Det finns de som säger eller antyder att kvinnor som protesterar mot kriget rider på en våg av känslosor medan etablissemangets män som försvarar rådande förhållanden stöder sig på decenniernas digra och objektiva kunskaper. Vad säger ni om det?

- Man ser ju vart den manliga logiken har lett världen.

- Hur har ni förvärvat er kunskap om nedrustning och krig?

- Jag har jobbat med fredsarbete i sex år och varit ordförande i en fredsorganisation. Innan hade jag fyra barn och nattarbete i bageri, då var det omöjligt att få tid. Men jag anser att fredsarbetet är det viktigaste som finns. Varje människa måste inse att vapen leder till krig och inte till fred. Inom Svenska Freds- och Skiljedomsförbundet har vi 50 grupper som diskuterar och arbetar fram ett alternativ till 1982 års försvarsplan. Ett krig skulle vara katastrofalt för Sverige, även om vi kunde hålla oss neutrala, eftersom vi är ekonomiskt oerhört sårbara då Sverige är så högt industrialiserat. Jordbruket är beroende av import, det svenska elnätets sju stamledningar kan lätt bringas ur funktion etc., etc..

- Om vi utgår från att tredje världskriget skulle förhindras och från att experter och politiker inte åstadkommer detta ensamma eller av sig själva, hur ser ni då på möjligheterna att gå den parlamentariska respektive den icke-parlamentariska vägen?

- Arbetet måste bedrivas utanför det parlamentariska systemet men i fredliga former. Riksdagsmännen fattar först när trycket är tillräckligt starkt. Det har till exempel ännu inte blivit något gjort att den svenska vapenexporten, en fråga som svenska freds jobbat för länge. Maj-Britt Theorin manövrerades ut ur försvarsutskottet när hon försökte driva den frågan. I förstamajtagen 1980 hade sossarna paroller med »stoppa vapenexporten» men vad blev det av det sen? I-länderna skulle göra U-länderna en tjänst om de stoppade vapenexporten och för Sveriges del är vapenexporten ännu en så pass liten del av den totala exporten att sysselsättningen inte skulle behöva äventyras.

- Varför har ni valt just den här formen för att framföra er ståndpunkt i fredsfrågan, en marsch på 112 mil från Köpenhamn till Paris?

- Tre kvinnor i Norge ville göra en annorlunda handling för freden. Marschen är ett sätt att få med många olika människor och att knyta kontakter med fredsrelser och enskilda i de länder som man passerar, kontakter som efter marschen kan leda till samarbete mellan fredsaktivister. Marschen väcker också ett intresse för freden, genom att pressen i de olika länderna uppmärksammar marschen och genom kontakten med de familjer som man sover över hos. Marschen är dock inte något självändamål, utan ett led i fredsarbetet, som i år bland annat innefattar två stora samnordiska möten utanför Kungälv.

Ulrika

Språk och politik

Språkvetare från hela världen har invaderat Lund den här veckan. Den internationella språkorganisationen AILA har haft kongress i Lund. Men inte heller språkforskningen är oberörd av världspolitiken.

Tre delegater har hoppat av kongressen i protest mot sydafrikanskt deltagande. VB har talat med en av dem, Eva Wigforss från Lund.

I Montreal för tre år sedan togs frågan om Sydafrikas deltagande upp inom AILA, berättar Eva Wigforss, och då tog man en resolution där man beslöt att Sydafrika inte skulle vara representerat. Vi fick årets deltagarförteckning samma dag som kongressen öppnades. Själv tittade jag inte i den förrän på måndag kväll, och då upptäckte jag att det fanns tio sydafrikanska representanter med.

- Detta gjorde att du hoppade av?

- De två tanzaniska delegaterna som var särskilt inbjudna som framstående experter på swahili, ansåg att de inte kunde delta så länge Sydafrika var representerat. Jag solidariserade mig med deras aktion, och hoppade också av från kongressen.

- Man har från en del håll kommit med argumentet att det vetenskapliga arbetet ska stå över politiken, att de är här som individer. Men det resonemang håller inte. De är trots allt representanter för sydafrikanska institutioner.

- Vad händer nu?

- Nu på fredag blir det ett opinionsmöte mot det sydafrikanska deltagandet. Det är kl. 14 (samtidigt som en av sydafrikanerna ska hålla föredrag) utanför Matematikcentrum på Sölvegatan.

HÖST-
FEST!
4-5-6
Sept. Park
Folkets Park
LUND

ÅRSBOKEN

VPK Lunds årsbok »Lund sett från vänster» har alltså kommit ut för tredje året i följd. I VB nr 21 hade vi en recension av boken, utöver denna vill redaktionen rekommendera boken.

Sätt in 16:50 på VB:s pg 1 74 59 - 9, så får du boken hemsänd ganska omgående. Du kan också beställa de två tidigare årgångarna. 11:50 kostar 79:an och 21:50 kostar 80:an (blir hemskickade).

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

SOMMAR - MINNEN

lägerliv

Fjärde sommarlägret i Lönsboda

För fjärde året hade VPK Skåne ordnat ett sommarläger vid Hjartasjön utanför Lönsboda, under en dryg vecka i juli. Det första sommarlägret stod VPK Lund för redan 1975, det var ganska primitivt vid Raslångens strand. Numera är det betydligt mer »civiliserat» med elektriska kokmöjligheter i ett hus. Kamraterna blir väl äldre och mer bekväma av sig - i år syntes många sköna madrasser och små vilstolar bland de stundom magnifika tälten.

Vädret var bra - regn bara första och näst sista dagen. Nästan alla måltider kunde vi äta ute, eller under den röda presenningen med två röda fanor vajande i vinden, där vi hade förmiddagarnas politiska diskussioner. De handlade i år om fredskampen, socialpolitiken, klasslagstiftningen, folkkampanjen och kvinnokampen. Några ljudakamrater i förskingringen var med på lägret och förgyllde tillvaron bl a med erfarenheter från andra delar av landet.

Ett barnläger var det. Ungefär 40 barn och knappt lika många vuxna gjorde detta till ett ganska utpräglat familjeläger - bara en enda deltagare var utan barn! De flesta var också veteraner, men glädjande nog hade några nya kamrater från Malmö och Helsingborg kommit till i år. Och trots många invanda ritualer från tidigare år, som det kanske fanns anledning att ifrågasätta, skulle de säkert komma igen nästa år.

Barnens största händelse som de själva stod för var årets spökrunda - den klart läskigaste i sommarlägrens historia. Den kommer många att leva på minnet av under kommande kulna höstnätter när vinden viner i knutarna och vargarna ylar i gropen.

Tomas Schlyter

Blåsarläger i Nordskåne

För andra året i rad (!) anordnades i somras läger för kommunistiska blåsmusiker. Arrangör i år var Röda Blåset i Malmö; lägret gick av stapeln i Magnarp någon mil norr om Ängelholm. Västerorienterade blåsare, ca 70 st, från Malmö, Lund, Göteborg, Norrköping, Stockholm och Uppsala deltog.

De yttre formerna var desamma som förra året, deltagarna bodde huvudsakligen i tält, resten i sovsalar (=skolsalar). Mathushållningen var gemensam inomhus i skolans matsal.

De officiella »semi-obligatoriska» repetitionerna antog 3 skepnader; stämrepetitioner, diverse ensemblespel och repetition med stor komplett blåsorkester. Instrumentfördelningen var blandad och inte allt för sned, i vimlet syntes särskilt inemot 20 flöjter, hördes ett tiotal trumpeter samt syntes och hördes många saxofoner, även klarinettsktionen var välbesatt. Däremot var alt- och tenorhornen underrepresenterade och repeterade dessutom för litet.

Disciplinen och precisionen i årets stora orkester var bättre, samspelet mellan de olika stämmorna flöt bra, medan dynamiken fortfarande är bristfällig. Dirigenter: Thomas Berge, Maria Sundsqvist och Ellen Korsmo (ny). På gruppsidan fanns undervisning i bl. a. improvisation, orkesterarrangemang, slagverk, gehörspel, och storband.

Nästan roligast var det fria spel som uppstod utanför det officiella schemat, mycket av den musiken framfördes vid en lyckad fest.

En appellspelning i Ängelholm genomfördes.
Olle Teleman.

Borgerlig kovändning

Det står klart att borgarna har laddat om inför höstens kommunalpolitiska bataljer. En sensationell kovändning tillbaka till ett gammalt dåligt och hårt kritiserat stadsplaneförslag gjorde folkpartiet och centern i byggnadsnämnden i onsdags.

I kommunstyrelsen hade de tillsammans med VPK och SAP nöjt sig med markparkering för Universitetet vid Allhelgona Kyrkogata. Men nu plötsligt hade alla borgarna rättat sig efter parkeringsivrarans pipa och ville bygga ett dyrt, onödigt och miljöförstörande parkeringsdäck i två plan, enligt ursprungliga planer. Kan det vara den blivande universitetsdirektören som blåser i den pipan?

Annars är man på reträtt när det gäller P-platser. För första gången säger man att det »med hänsyn till utvecklingen» kanske inte behövs så många P-platser som planerade 1 200 vid gasverks- tomen, utan nöjer sig med ca 900. Det är ändå väl mycket tycker VPK och avstyrkte planen.

Kontoriserings i stadskärnan har borgarna äntligen börjat gå emot under de senare åren. Men när man till slut gick med på VPK:s krav att inte kontoriseras andra våningen i Lundagårds- huset, visar det sig att före stadsarkitekten redan gett byggnadslov för kontor i två tredjedelar av våningen. Fastighets AB Hufvudstaden, som äger huset, har redan gått till regeringen och krävt att få kontoriseras resten också. Vi får väl se om borgarna står pall mot Hufvudstaden stenhårda påtryckningar.

Protestmöte mot sydafrikanskt deltagande i AILA-kongressen. Fredag 14/8 kl 14 utanför Mattehuset, Sölvegatan.

ANNONS

2-3 rums lägenhet önskas.

Tips emottages tacksamt.

Eva och Tapio
tel: 11 61 41

FREDAG:

Börjar kvällen med Mike Westbrook TV1 19:00 till Ängamaten. Bokar tidigt plats på Pub Sparta för Big Mama bluesband 22:00.

LÖRDAG:

Passerar Galerie Ängel. I Malmö spelmannsstämman från 14:00 till midnatt. Medtag instrument och en god bok, t.ex. Kenneth Engströms Den döda vinkeln. Jag passar på att skjuta in den nya terminen 18:00 med Knallpulverorkester på Galerie S:t Petri. Sky High takes off från Pub Sparta 22:00.

SÖNDAG:

I Malmö fortsätter spelmannsstämman. Söndagsbion heter Stunder av Lycka och visas på Cinema i Lund. F.ö. en ganska hygglig TV-kväll med bl.a. Sara Lidman på »Bokcafé» TV2.

Kommunalpolitiska arbetsgruppen har möte kl 19:30 på cirkelrum 2, stadsbiblioteket.

Polaroidglasögon upphittade på VPK Skånes sommarläger. Är det dina? Ring 046/13 19 75.

Ny adress:
Rosenkvist har flyttat från L:a Gråbrödersgatan 2 till
Värpinge bygata 3
225 90 Lund

Denna veckas redaktionsutskott utgjordes av Eva Almqvist, Kenny Andersson, Jan Hinderson och Olle Teleman.

Bilder: Finn Hagberg, Bokcafé, L-G Mann, Kenny Andersson.

Nästa veckas kontaktredaktör är Jan Hinderson, tfn 12 71 26.